Europaparlamentet
2019-2024

Fiskeriutskottet

2023/0117(NLE)

1.9.2023

***

FÖRSLAG TILL REKOMMENDATION

om utkastet till rådets beslut om ingående av partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Republiken Madagaskar och av genomförandeprotokollet till avtalet (2023–2027)
(09525/2023 – C9-0223/2023 – 2023/0117(NLE))

Fiskeriutskottet

Föredragande: Clara Aguilera

Teckenförklaring

*	Samrådsförfarande
***	Godkännandeförfarande
***I	Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
***II	Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
***III	Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

INNEHÅLL

Sida

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION.....5

MOTIVERING 6

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

om utkastet till rådets beslut om ingående av partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Republiken Madagaskar och av genomförandeprotokollet till avtalet (2023–2027)
(09525/2023 – C9-0223/2023 – 2023/0117(NLE))

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av utkastet till rådets beslut (09525/2023),

– med beaktande av utkastet till partnerskapsavtal om hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Republiken Madagaskar (09007/2023),

– med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 43.2 samt artikel 218.6 andra stycket a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C9-0223/2023),

– med beaktande av artikel 105.1 och 105.4 samt artikel 114.7 i arbetsordningen,

– med beaktande av rekommendationen från fiskeriutskottet (A9-0000/2023).

1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Madagaskar.

MOTIVERING

Det första associeringsavtalet om fiskesektorn mellan Europeiska unionen och Republiken Madagaskar sträcker sig tillbaka till den 19 december 2007. Det senaste genomförandeprotokollet var tillämpligt mellan den 1 januari 2015 och den 31 december 2018, då det löpte ut.

Från och med den 31 december 2018 har associeringsavtalet varit ett ”vilande avtal”, vilket gäller för nationer med ett aktivt samarbetsavtal om fiske men utan ett aktivt genomförandeprotokoll. Det har därmed varit förbjudet för EU-fartyg att bedriva fiske i Madagaskars vatten.

Den 28 oktober 2022 nådde EU och Madagaskar en överenskommelse om att återupprätta och förbättra associationen mellan EU och Madagaskar och bidra till en god fiskeförvaltning. Syftet är att bevilja unionsfartyg tillträde till Madagaskars fiskezon och ge dem tillstånd att bedriva fiske där efter tonfisk och associerade arter, inom ramen för Indiska oceanens tonfiskkommissions (IOTC) förvaltningsmandat. Genom avtalet och protokollet erbjuds även sektorsstöd för uppföljningen av och kampen mot olagligt fiske, sektorn för småskaligt fiske, vetenskapligt och tekniskt samarbete för att garantera ett hållbart nyttjande av fiskeresurserna, lämplig utbildning av sjömän, förvaltning och bevarande av fiskeresurser och vetenskapligt samarbete. Sektorsstödet syftar inte till att stärka Madagaskars fiskeflotta.

Dessutom kommer avtalet och protokollet att bidra till Madagaskars fiskeriekonomi genom att främja tillväxt och anständiga arbetsvillkor i den ekonomiska verksamhet som har koppling till fisket.

Det nya föreslagna avtalet avser en fyraårsperiod från och med det provisoriska tillämpningsdatum som fastställts till den 1 juli 2023.

Avtalet är resultatet av intensiva förhandlingar med Madagaskars regering, som bad om en minskning av antalet EU-fartyg samtidigt som den krävde betydande ekonomisk ersättning. Resultatet av förhandlingarna ledde till en att referensfångstmängden minskades, från den tidigare siffran på 15 750 ton per år till 14 000 ton per år. Antalet tillåtna fartyg har också minskats, från 94 till 65 stycken jämfört med det föregående avtalet. EU-fartygen, som framför allt kommer från Spanien, Portugal, Italien och Frankrike, har av tradition dragit nytta av fiskerätter i Madagaskars vatten.

Mängden hajar som har kunnat fångas när man fiskar efter tonfisk och relaterade arter har begränsats från 220 ton per år, en sänkning från 250 ton.

Avtalet omfattar också Moçambiquekanalen, som är strategisk för EU:s flotta. EU-fartygen får inte gå in i en zon på 3 sjömil omkring de förankrade nationella anordningar som samlar fisk och som används av Madagaskars fiskare.

Fartygsägarna ska betala avgifter baserat på hur många ton som fångats. Avgiften för snöpvadsfartyg för tonfisk har höjts från 70 euro till 85 euro per ton. Dessutom måste fartygen betala ett förskott motsvarande följande belopp:

- 16 150 EUR/år per snörpvadsfartyg för tonfisk för en fångst på 190 ton.
- 4 930 EUR/år per ytlångrevsfartyg > 100 GT för en fångst på 58 ton.
- 3 145 EUR/år per ytlångrevsfartyg ≤ 100 GT för en fångst på 37 ton.
- 5 000 EUR/år per stödfartyg.

Den sammanlagda kostnaden för det nya protokollet, för hela dess varaktighet på fyra år, förväntas uppgå till 12 880 000 euro, dvs. 3 220 000 euro per år. Denna totalsumma kan delas upp på följande sätt: 7 200 000 euro motsvarar unionens finansiella åtagande och 5 680 000 euro motsvarar fartygsägarnas förväntade bidrag. Därmed kommer EU att bidra med 56 % av totalbeloppet och fartygsägarna med 44 %. Dessutom innehåller avtalet bestämmelser för att främja samarbetet mellan EU och Madagaskar inom ramen för Indiska oceanens tonfiskkommission (IOTC).

Genom avtalet införs också ett nytt bidrag för att skydda ekosystemen, som ska betalas av de som äger fiskefartygen från unionen. Det rör sig om särskilt årligt bidrag som baseras på bruttofångsten och som uppgår till 2,50 euro/GT. Det beräknade totalbeloppet ska uppgå till omkring 200 000 euro och betalas till den myndighet i Madagaskar som ansvarar för fiske- och jordbruksfrågor.

Föredragandens ståndpunkt

Republiken Madagaskar är en av de fjärde största öarna i världen och den största av alla afrikanska öar. Landet är helt omgivet av Indiska oceanen och anses vara ett av de länder med bäst bevarad natur, med en mängd inhemska arter. Jordbruket, fisket och skogsbruket utgör själva grunden i Madagaskars ekonomi och står för 34 % av BNP.

Trots denna naturrikedom är Madagaskar enligt FN ett av världens minst utvecklade länder, där 92 % av befolkningen levde i fattigdom 2017. Landet ligger på fjärde plats när det gäller kronisk undernäring i världen. Madagaskar tillhör också de fem länder där befolkningen har svårast att få tag på vatten, och enligt den icke-statliga organisationen WaterAid saknar tolv miljoner människor tillgång till dricksvatten[1].

Fiskesektorn uppskattas sysselsätta mer än en och en halv miljon människor i Madagaskar, där en mängd olika arter fiskas såsom långvandrande arter, kräftdjur, bläckfiskar osv. I Madagaskars vatten fiskar flottor från Asien (Kina, Korea, Japan, Taiwan) och andra Västafrikanska och Centralamerikanska stater. Madagaskar är ett av de länder som samarbetar med EU för att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske enligt EU-rätten.
Enligt uppgifter från Madagaskars fiskesektor livnär sig landets befolkning på det småskaliga fisket, men det är dessvärre svårt för att förse lokalbefolkningen med tillräckligt med fisk. Fiskkonsumtionen är mycket låg, trots att landet lider av hungersnöd, eftersom fisken framför allt fiskas av tredjelandsflottor för att gå på export. Detta avtal kan utgöra ett perfekt tillfälle för att få bukt med denna situation och göra det lättare för Madagaskars befolkning att få tillgång till livsmedel.

Föredraganden välkomnar arbetet och gläds över att Europeiska kommissionen har slutfört förhandlingarna med Madagaskar om detta avtal eftersom avtalet är mycket viktigt för den

[1] https://www.accioncontraelhambre.org/es/africa/madagascar

europeiska flottan och samtidigt utgör en enormt bra möjlighet att säkerställa en mycket välbehövlig utveckling av Madagaskars fiskesektor.

Föredraganden framhåller att den retrospektiva och framåtblickande utvärderingen av protokollet till partnerskapsavtalet om fiske mellan EU och Madagaskar[2] visar att detta avtal i allmänhet kan betraktas som ett avtal som gynnar alla, eftersom det tillgodoser de fastställda behoven hos olika berörda parter. Rent generellt uppfyller avtalet de traditionella utvärderingskriterierna (effektivitet, ändamålsenlighet, ekonomi, relevans, samstämmighet). Synpunkterna från de olika berörda parter som rådfrågats under denna utvärdering gör att det också kan konstateras att det nuvarande protokollet i stora drag är godtagbart och att en förlängning av detta stöds, med tanke på de fördelar som protokollet medför för alla inblandade.

Föredraganden anser att partnerskapsavtalen om hållbart fiske i allmänhet påverkar såväl lokalbefolkningen som den europeiska flottan mycket positivt, och de gör det lättare för konsumenterna i unionen att få tag på hållbart fiskad fisk. Den utvärdering av partnerskapsavtalen om hållbart fiske[3] som nyligen offentliggjordes har bekräftat att de utgör en lämplig ram för att tillgodose behoven och målen för den gemensamma fiskeripolitiken, genom att se till att EU-flottans tillträde till andra länders vatten styrs av principer och regler för tillträde som säkerställer att fiskemetoder som beaktar den gemensamma fiskeripolitikens normer fortsätter att användas. Dessutom tillgodoser partnerskapsavtalen om hållbart fiske behoven i det associerade tredjelandet, som erhåller ekonomiska fördelar tack vare landets överskott av resurser eller dess geografiska belägenhet när det rör sig om långvandrande arter. Genom dessa inrättas även ett budgetanslag för att stärka styrningsramen för fisket och garantera en hållbar utveckling av fiskesektorn. Dessutom beaktar partnerskapsavtalen om hållbart fiske behoven hos EU:s fjärrfiskeflotta och hos vissa segment i EU:s småskaliga flotta när det gäller att få tillträde till produktiva fiskezoner
i vatten utanför EU genom att säkerställa lika konkurrensvillkor mellan aktörerna i EU och andra länder.

I detta sammanhang uppmanar föredraganden kommissionen att noga analysera de aspekter som enligt denna utvärdering kan förbättras, till exempel den uppföljning som utförs av de gemensamma kommittéerna
av de associerade tredjeländernas tillämpning av klausulen om icke-diskriminering, liksom den offentliga transparensen och kommunikationen om resultaten och konsekvenserna av verkställandet av tillträdes- och sektorsstödskomponenterna i partnerskapsavtalen om hållbart fiske.

I detta sammanhang uppmanar föredraganden kommissionen att bevara den transparens som den har uppvisat under förhandlingarna om avtalet och kräver att civilsamhället och de främsta icke-statliga organisationer som är verksamma i landet ska involveras i alla sammanträden som hålls med myndigheterna i Madagaskar. En lämplig handlingsplan måste utarbetas för att se till att de medel som är avsedda för sektorsstödet går till de prioriteringar som det beslutas om tillsammans med Madagaskars invånare för att främja en hållbar

[2] https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/a48fa492-387b-11e8-b5fe-01aa75ed71a1

[3] https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/21927e4c-2f4d-11ee-9e98-01aa75ed71a1

utveckling av landets fiskesektor.

Föredraganden ber Madagaskars myndigheter att kräva samma transparens av övriga flottor som ges tillträde till landets vatten och att ställa som villkor att all fångst ska deklareras och att uppgifter delas så att den vetenskapliga bedömningen av bestånden kan utföras på så bra villkor som möjligt.

Föredraganden uppmärksammar kommissionen på behovet av att utvärdera avtalet kontinuerligt för att se till att målet för IOTC-resolution 23/02 inte skapar några problem för den europeiska flotta som fiskar i Madagaskars vatten. Det faktum att Madagaskar tillhör ett av de länder som inte har invänt mot denna resolution bör inte ge upphov till konflikt eller påverka avtalets genomförande.

När det gäller den nya avgiften för skydd av haven gläds föredraganden över kommissionens initiativ, som syftar till att avsätta specifika medel för att bidra till återhämtningen av haven, något som är en prioriterad fråga för EU. Föredraganden uppmanar ändå kommissionen att definiera närmare regler för tillämpningen av denna avgift och att inkludera denna i de punkter som ska analyseras inom ramen för utvärderingarna av avtalet.